

(א) שבעה: לג: זכרות מט: (ב) קדושת נב: ז"מ: ל עלילת קמ: ט"ז: א: ב"ב: נו: (מסופתח ד"ב: ב"ב: פ"ב: (ד) זכרית: ט"ז: (ט) ז"ה: (ה) ע"ז: ש"ח: ט"ז: (ו) ע"ז: ש"ח: ט"ז: קמ:

רבינו הגאון

איכא דאמרי אמרי נהרדעאי לא תבינין אורכתא אמטלטלי דכפריה: אפי' ליה רב אשי לאמימר מאי טעמ' אפי' ליה מר' יוחנן דאמי' גזל גזל נתיאשו הבעלים שניהם אין יכולים להקדיש זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו ולא אשכחון פלוגתא עליהו למיטבטל שמעתיהו: ויש מי שגורס אמטלטלי דכפריה אפקדנא וסבר דלא תבינין אורכתא אלא [אפקדונא דקמא לן אפקדונא כל היכא דאתיה] ברשותא דמריה איתיה, וליכא לבי אמיר בפקדון דאמי' (ברשותו ושמועה זו בפרק שבוטעו הערות בנינו המשבע לעדים אם לא תבוטע ותיעזבו שיש פלוגי' [מה] אצל פלוני: ואוקשינן והוא: עד שישמעו מפי החובע ומוקדם לה שמואל בבא בהרשאה. ואמרי נהרדעי לא תבינין אורכתא, הני מילי איכא דכפריה ויכא דלא כפריה כתבינין: וכמוהו עוד בפרק יש בכור לנחלה: ויבין דליכא מאן דרדי' ליה: לא להא דנהרדעאי ולא להא דרי' יוחנן, ורב אשי ואמימר דאינון בתראי מוקמי לה כרי' יוחנן, שמע מינה דהילכתא הכי: וכל דיאשכחן בתלמודא גזנן מעשה דרב פפא דאקני לוחי' הוה ליה כי הוויא לרב שמואל בר אבא וכיוצא בו במה דלא כפריה הוא כדאיתמר בהדיא: אבל או כפריה לא איתבריא בשמעתא דכתבינן אורכתא עליה: ויהו דנגזן אפילו אמטלטלי דכפריה לא ידעינן מנין ועל זה סמכו המוציא מחיבו עליו הרדיא: ואמרי נהרדעאי כל אורכתא דלא כתיב בהו דיל דין וזי ואפיק לנפשך לית בה מששא: מאי טעמ', דיכול למימר ליה לא בעל דברים ידדי את. אמר אבי או כתיב בה למיזח לשליש ולרביע פלוגא דמישתעי דינא לנגלא משתעי נמי לכולא: ויבין דאמימר רב אשי מופשט איתבא דנהרדעי שמע מינה הילכתא כותיהו נמי בהא: ואסקיה, שליחא שויה: מתני', גגב על פי שנים וטבח ומכר על פיהם או על פי שנים אחרים משלם תשלומי ד' ויבין דבר לא מימיר דאבי אצל רבא שמואל ליה רבי יוחנן בן גורי ללמוד תורה וכולי:

מרובה פרק שביעי בבא קמא

אורכתא: הרשאה: **משום דר' יוחנן:** דהואיל ואינו זכרות הצעלים אינו יכול להקנותו לשליח הלךך אם אצל יכול לחזור ולתבוע מיד הנאמן: **דכפריה:** אם מציעה מפקיד לנאמן צדית דין וכפר זו: **דמיחו:** דתמינין אשיקרא דיהיב ליה לשליח מידי דליה ליה גזי הארץ: **דאמר ליה הארץ:** נאמן שליח לאו בעל דברים ידי את: **ואי נכח זה למחלה ושליש:** דון וזי לנפשך והמותר שלי: מינו **דמשתעי:** נאמן דינא כדדי שליח אפגא על כחיה דלא מני למימר ליה לאו בעל דברים ידי את משתעי אכולה: **ואי טפס:** שליח משל נאמן: **לא מפקינן מיניה:** אף על גב דלא כתיב זיה אפיק לנפשך: **ל"א ואי טפס שליח ממון שהוליא ועיכבו לעלמו לא מפקינן מיניה כן מנלתי כוזב צנצנות הגאונים:** וזה עיקר: **רב אשי פליג עליה דלמימר: מיון דכפידי קביליט עלאי:** אלמא שליח שויה הלכך אי תפיס מפקינן מיניה: **וללישנא קמא נמי אי טפס משל נאמן מפקינן מיניה דהא שליח בעלמא הוא והוה מופס לבעל חוב: למיפס פלוגא:** ממון שהציא אם רוכח לעכב חלין: **ה"א והלכתא שליח שויה ולא שקיל מידי: מתני' על פי שנים:** כלומר שנים מעדין אותו שגגב: **גגב ומכר שגגב:** אצל טבח קס ליה כדכרה מיניה: **וטעם ביום הכפורים:** דאין ודנו אלף כרת: **וטעם ומכר ואחר כן ומכר אצלו:** אצל מת אצלו ואח"כ טבח ומכר טבח קס ליה כדכרה מיניה שגגב: **שגני אלו:** צטרפה וצחולין בעזרה דקא סבר רבי שמעון שמיטה שאינה ראויה לא שמה שמיטה אצל לרפואה ולכניסי שמיטה ראויה היא דאי בעי מני אכיל מיניה: **גבו' דבר ולא חלי דבר:** על פי שנים עדים יקום דברי: **והני עלי טביחה דקתמי צמתני:** או על פי שנים עדים אחרים חלי דבר קמסאדי דאי לאו עדי גגיבה איכא למימר דידיה קא טבח: חלפתא

בבא קמא

בכתם יחידאה לא אמר: אמרי נהרדעי לא תבינין אורכתא אמטלטלי אמר רב אשי לאמימר מאי טעמא אמר ליה משום דרבי יוחנן ד"ר יוחנן גזל ולא נתייאשו הבעלים שניהם אינון יכולין להקדיש זה לפי שאינו שלו וזה לפי שאינו ברשותו איכא דאמרי אמרי נהרדעי ל"א תבינין אורכתא אמטלטלי דכפריה מעמא דכפריה דמיחו כשיקרא אבל לא כפריה כתבינן ואמרי נהרדעי אורכתא דלא כתיב ביה זיל דון וזכי ואפיק לנפשך לית ביה מששא מ"מ: **משום דא"ל הארץ לאו בעל דברים ידי את אמר אבי יואי כתיב ביה למחצה לשליש ולרביע מינו דומשתעי דינא אפגא משתעי דינא אכולה אמר אמרימר אי טפס לא מפקינן מיניה רב אשי אמר הכיון דכתביה ליה כל דמתעני מן דינא קבילית עלי שליח שויה ואיכא דאמר שותפא שויה למאי נפקא מינה למיתפס פלוגא:** (א) והלכתא שליח שויה: **מתני' יגבב ע"פ שנים וטבח ומכר על פיהם:** או על פי שנים אחרים משלם תשלומי ארבעה וחמשה גגב ומכר בשבת גגב ומכר לע"ז: **גגב וטבח ביום הכפורים:** גגב משל אביו וטבח ומכר ואח"כ מת אביו יגגב וטבח ואחר כך הקדיש משלם תשלומי ארבעה וחמשה גגב וטבח לרפואה או לכלבים: **השוחרט ונמצאת טריפה:** השוחרט חולין בעזרה משלם תשלומי ארבעה וחמשה רבי שמעון פומר בשני אלו: **גבו' לימא מתניתין דלא כרבי עקיבא דאי ר' עקיבא האמר דבר ולא חצי דבר דתניא:** אמר רבי יוסי כשהלך אבא חלפתא אצל ר' יוחנן בן גורי ללמוד תורה ואמרי לה רבי יוחנן בן גורי אצל אבא חלפתא

ע

בכתם יחידאה לא אמר: מימה דכמה מקומות משמע דלמיר אפילו כסתם יחידאה דכסוף המוליא (שנת דף פ"א): פריך והאמר רבי יוחנן הלכה כסתם משנה ומן נזיר חופץ ומפספס אצל לא סוקר ואע"ג דכפ' ג' מיניס (מיר ד' מ"ז) ומקמינן ליה כר"ש וצפרק החולץ (וימנות דף מ"ג): גזי אחת צנורות דפריך נמי והאמר ר' יוחנן הלכה כסתם משנה אע"ג דלתי כרבי מאיר וכן צנמה מקומות ו"ל דה"פ ה"א מאן תנא לנעוים ר' דוסא כי היכי דלא תקשה סתם משנה לרבי יוחנן כלומר דלא תקשה מאי אולמיה האי סתמא האי קסמא דכיון דליכא למימר דיחידאה היא לא חשיבא כי היא סתם משנה דלתי כרביס וא"ת והא האי סתמא נמי דלון הגוגב אחר הגוגב יחידאה היא דליינו רבי יהודה צר פלוגתיה דרבי דוסא דלמיר כל שילקטו דוקא ולא כל מה שלקטו יש לומר דללמא רבי יהודה כל שלקטו נמי שרי ולא נקט כל שילקטו אלא לרבותא דלע"ג דלא שרי אלא על ידי צרירה וע"ל דה"ק ה"א דכסתמא יחידאה לא אמר כי היכי דלא תקשה ליה סתם משנה אכל השמא שהורכו לעשות תירון אחר לא נלמיר יותר אלא אפי' (ב) משנה יחידאה נמי אמר: **לא תבינין אורכתא אמטלטלי:** דוקא אמטלטלין דגליה אצל אמטלטלין דפקדון כתבינין דהא תלי טעמא דהקדש יש כח לחדס להקדיש פקדון שיש לו כח צבירו כדמוכח בהמוכר את הספינה (ב"ב דף פ"ח): גזי יהוה גברא דלתיי קרי לפומצדיתא אמו כ"ע שקלי חדא חדא אמר הרי הן מוקדשין לשמים ומשמע דתס דאי לא קיזו דמייהו הוו קדשי ועוד דלעיל אמר אין הגוגב אחר הגגב משלם כפל משום דלון צעלים יכולין להקדיש גוגב מצית הפסק משלם כפל לצעלים כדתיניא בהמפקדי (ב"ב דף ט"ז): ועיקר קרא בגוגב מצית שומר כתיב:

עין משפט

עין משפט
נר מצוה
סא א מיי פ"ג מהל' שלוחן הל' ו עיני' בהשגות וזמ"מ סג עיני' פ"ב וטוח"מ ושי"ע ס"י קבב טעין א ורב אלפס כאן ופ"י הגזל ע"ס דף מאן: ס"ב ב ג מיי שס הל' א סג שס טושי"ע ח"מ ס"י קבב טעין ד': ס"ד ד מיי שס הל' ב טושי"ע שס טושי"ע ח"מ: ס"ה ה מיי שס הלכה א טושי"ע שס טושי"ע ח"מ: ס"ו ו מיי שס טושי"ע שס טושי"ע ח"מ: ע"ז ז מיי פ"ה מהלכות גגייה הלכה ו פ"ג הל' ו טוח"מ ס"י ש: ע"ח ח מיי שס פ"ג הל' ט טוח"מ ס"ג: ע"ב ט מיי שס הל' ב טור ח"מ ס"ט: ע"ג י כ מיי שס פ"ב הל' ו טוח"מ ס"ט: ע"ד ל מ"ג מיי שס הל' ט טוח"מ ס"ט:

הגהות הב"ח
(א) גבי למיתפס פלוגא (ויחלפתא שליח שויה). תלמי' וי"ע עיני' באשירי' מהב' דלא גרסי' ליה: (ב) תוס' ד"ה סתם וכו' כסתם משנה דייחידא: (ג) ר"ח אמטלטלין וכו' טעמא דמשתעי אפי' טעמ': (ד) בא"ח ח"מ דיכא דכפריה אצל:

גליון הש"ס
גבי והלכתא שליח שויה: עיני' ב"ב דף ק"ב ע"ה טוס' ד"ה מדרש: תוס' ר"ח אפי' לשלי' וכו' בבב"ח: ונתיאשו הבעלות דאין גזו פדיו: ועיני' ב"ב דף ק"ב ע"ה ומופוט ד"ה מדרש:

מוסף רש"י
אורכתא הרשאה: ולגזן שולטנות הוא כמו (ב"ב קס"ד) בשנת פלוני אורכן שלטון: אף כאן אורכתא השלטת שהשלטו על בעל דינו למיזחו (שבועות ג'). אמטלטלי לפי שאינו צעין ובעדים מעדין על מה שכתבו מחמת שיש לי צד פלוני ק' וק' (ש"ס): והואיל ואינו צעין מייחו כשיקרא: שמה אין צידו משל זה כלום וחומי סקדי אשיקרא (בבב"ח ט"ט). דכפריה שכתב נשעת שהצטעק שקין דהשתא מייחו כשיקרא שחתמו על מ"ש זה שיש לי צד פלוני ק' וק' (שבועות ג'). אבא חלפתא אפי' חלפתא דר' יוסי סתם היינו ר' יוסי בן גורי (רשב"ם ב"ב נו).

הגהות הב"ח

(א) גבי למיתפס פלוגא (ויחלפתא שליח שויה). תלמי' וי"ע עיני' באשירי' מהב' דלא גרסי' ליה: (ב) תוס' ד"ה סתם וכו' כסתם משנה דייחידא: (ג) ר"ח אמטלטלין וכו' טעמא דמשתעי אפי' טעמ': (ד) בא"ח ח"מ דיכא דכפריה אצל: